

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos III. — Izdan in razposlan dne 27. januarja 1887.

6.

Dopustno pismo od 29. decembra 1886,

za lokalno železnico od Dembice (Dobice) v Nadbrezje s krilom v Rozvadov.

M i F r a n c J o ž e f P r v i,
po milosti Božji cesar avstrijski,

apostolski kralj ogerski, kralj češki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda krakovski, vojvoda lotarinški, salcburški, štirski, koroški, kranjski, bukovinski, gornje-sleški in dolnje-sleški; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. itd.

Ker je delničarska družba privilegovane gališke po Karolu Ludoviku slovoče železnice zaprosila, da bi ji se dala dopustitev (koncesija), zgraditi lokalno železnico od Dembice (Dobice) v Nadbrezje s krilom v Rozvadov ter voziti po nji, vzvidelo Nam se je z ozirom na občno korist tega podjetja po postavi o dopuščanju železnice od 14. septembra 1854 (Drž. zak. št. 238), kakor tudi po postavah od 25. maja 1880 (Drž. zak. št. 56), od 26. decembra 1882 (Drž. zak. št. 180), od 28. decembra 1884 (Drž. zak. št. 203) in od 29. junija 1886 (Drž. zak. št. 104) to dopustitev imenovani družbi podeliti takó le:

§. 1.

Dajemo delničarski družbi privilegovane gališke železnice Karolo-Ludovikove pravico, zgraditi lokomotivno železnico, katero bode izvesti kot lokalno železnico s pravilno raztečino, ter voziti po nji, namreč od družbine železnocestne postaje Dembiške čez Trnobreg (Tarnobrzeg) s krilom (panogo) v Rozvadov.

§. 2.

Železnici, ki je predmet te dopustnice, dodeljujejo se naslednja olajšila :

- a) oprostitev od kolkov (štempljev) in pristojbin za vse pogodbe, knjižne vpise, vloge in druge listine služeče v to, da se nabavi glavnica in zagotovi glavnično obrestovanje in pa vršba voznje — do časa, ko se začne ta vršba, in tako tudi v pridobitev zemljišč, v gradnjo in opravo železnice — do konca prvega vršbenega leta;
- b) oprostitev od kolkov in pristojbin za prvo izdatbo predstvenih obligacij (§. 6), in pa za njih vknjižbo, kakor tudi od presnemščine, kar se je nabere o nakupu zemljišč;
- c) oprostitev od pristojbin in odredbin (taks), dolžnih za podeljeno koncesijo in za izdatbo te dopustnice;
- d) oprostitev od pridobnine in dohodarine, od plačevanja kolkovnih (štempelj-skih) pristojbin kuponom, in tako tudi od vsakega novega davka, kateri bi se utegnil vvesti s prihodnjimi postavami, na trideset (30) let, računeč od današnjega dne.

§. 3.

Družbina dolžnost je gradnjo v §. 1 imenovane železnice s krilom Rozvadov precej začeti, najdalje v enem letu računeč od današnjega dne dokončati, dodelano železnico v občno službo izročiti, ter vršbo voznje po nji ves čas, dokler traja koncesija, nepretrgoma vzdržavati.

Da bode držala se zgornjega roka za gradnjo, dolžna je družba državni upravi na zahtev dati varnost, položivši primerno vsoto v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati varovancev novci.

Ako bi ne dostala zgornjega roka, sme se izreči, da je ta pogojena položnina propala.

§. 4.

Da izdela dopuščeno železnico, dodeljuje se družbi pravica razlastitve po določenih dotičnih postavnih propisov.

Ista pravica se družbi dodeli tudi zastran tistih dovlačnic, ki bi se imele narediti in o katerih bi državna uprava spoznala, da jih je v javnem interesu napraviti.

Kolikor bi se javne ceste uporabile v napravo tu dopuščene železnice, naj družba zadobode privoljenje oblastev in organov, ki imajo po veljajočih postavah privoljevati v to.

§. 5.

Družbi se je ob gradnji železnice, katera se tu dopušča, in ob voženji po nji držati tega, kar ustanavlja to dopustno pismo, in dopustilnih uvetov, ki jih postavi trgovinsko ministerstvo, ter tudi tega, kar velevajo semkaj meréče postave in ukazi, zlasti postava o dopuščanji železnic od 14. septembra 1854

(Drž. zak. št. 238) in železnocestni vršbeni red od 16. novembra 1851 (Drž. zak. od l. 1852 št. 1) in pa postav in ukazov, kateri se morebiti pozneje dadó.

Kar se vršbe same tiče, odpuščajo se varnostne naredbe propisane v redu železnocestne vršbe v toliko, kolikor se bode z ozirom na znižano maksimalno brzino trgovinskemu ministerstvu zdelo, da se smejo, ter bodo na to stran veljali dotični posebni vršbeni propisi, ki jih izdá trgovinsko ministerstvo.

§. 6.

Družbi priteza se pravica, pod uveti, ki jih državna uprava postavi, v dobavo glavnice za železnico, ki je predmet te dopustnice, izdati predstvene obligacije.

Iznos napravne glavnice potrebuje odobrenja državne uprave.

Pri tem naj veljá to načelo, da se razven troškov za sestavo projekta, za gradbo in uredbo železnic in za dobavo vozil res uporabljenih in prav izkazanih z interkalarnimi obrestmi vred, ki so bile med grajenjem res izplačane, in kar je bilo res kursne izgube pri dobavi glavnice, ne smejo v račun postavljati nikakeršni drugi.

Ako bi po iztečaju prvega vršbenega leta bilo treba še drugih novih stavbin, ali bi se pomnožile vršbene oprave, smejo se dotični troškovi prišteti napravni glavnici, ako je državna uprava privolila v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo vršbenih oprav, in če se troškovi izkažejo, kakor je prav.

Obrazci in razdolžni črtež predstvenih obligacij, ki se izdadó, potrebujejo odobrenja državne uprave.

§. 7.

Vojaščino bode prevažati po znižanih tarifnih cenah, in to po tistih določilih o tem in o polajšilih potujočim vojakom, katera vsak čas veljajo pri privilegovani gališki Karolo-Ludovikovi železnici.

Ta določila obsezajo tudi deželno brambovstvo obéh državnih polovic, tirolske deželne strelce, in to ne samo ob potovanji na račun državne blagajnice, nego tudi ob službenem potovanji na svoj račun k vajam v orožji in pri-glednim zborom, potem vojaško stražno krdelo civilnih sodišč Dunajskih, žandarstvo, ter po vojaško osnovano finančno in varnostno stražo.

Družba se zavezuje, pristati na dogovor med avstrijskimi železnocestnimi društvi ukrenen o nabavi in imetji opravnih reči za prevažanje vojakov in o vzajemnem pripomaganji z vozili ob večjih vojaških prevoznjeh, potem na organska določila in na služabni propis o bojnih železnocestnih oddelkih ter tudi na potlejšnji, 1. junija 1871 obveljavši dodatni dogovor o vožnji takih bolnikov in ranjencev, katere je ležeče prevažati ob trošku vojaške blagajnice.

Tako je tudi dolžna pristati na dogovor, katerega je z železnocestnimi društvi ukreniti o vzajemnem pripomaganji z osebjem ob velikih prevoznjeh vojaščine in na propis o prevoznjeh vojaščine po železnicah.

Te dolžnosti ima družba samo v toliko, kolikor se njih izpolnjevanje z ozirom na drugotnost te železnice in na polajšila vsled tega dodeljena gledó naprave, opreme in cele vršbe zdi biti zvršljivo.

Družba se zavezuje, da se hoče pri oddajanji služeb v zmislu postave od 19. aprila 1872 (Drž. zak. št. 60) ozirati na doslužene podoficirje iz vojstva, vojnega pomorstva in deželne brambe.

§. 8.

Družba ima dolžnost, vršbo voznje po železnici, ki se tu dopušča, v slučaju mobilizacije ali vojske vsak čas brez pravice do odškodovanja toliko in dotle ustaviti, kolikor in dokler bi vojaško oblastvo spoznalo, da je to neogibno potrebno za pomikanje vojaških krdel ali kako drugo vojaško operacijo na kateri izmed onih javnih cest, ki bi jih železnica uporabljala.

§. 9.

Dopustna doba in z njo vred v §. 9 lit. b) postave o dopušcanji železnic izrečena obramba proti napravi novih železnic se ustanavlja do 31. decembra 1951, in mine po tem roku.

Državna uprava sme izreči, da je koncesija pred iztečajem zgornjega roka izgubila svojo moč, ako se ne bi dostale dolžnosti v §. 3 ustanovljene o začetku in zvršetku gradnje, potem o začetku poslovršbe ter bi se prestop roka ne mogel opravičiti v zmislu §. 11^{sa}, lit. b) postave o dopušcanji železnic.

§. 10.

Državna uprava si prihranja pravico, železnico, tu dopuščeno, ko bode dodelana in v službo izročena, vsak čas odkupiti pod naslednjimi določili:

1. Da se določi odkupščina, seštejó se letni čisti dohodki, kar jih je podjetje imelo v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti dohodki najslabejših dveh let in povprečni čisti dohodek ostalih petih let se potem izračuni.

2. Ako bi vendar tako najdeni srednji čisti dohodek ne dosegel vsaj letnine potrebne za obrestovanje in odplačevanje predstvenih obligacij (§. 6), ki jih družba z odobrenjem državne uprave izdá v dobavo glavnice za tu dopuščeno železnico, tedaj se ta letnina vzame kot čisti donos odmeri odkupščine v podlogo.

To veljá tudi za slučaj, če se železnica odkupi pred preteklim sedmim letom vršbe.

3. Odškodba naj se dá v renti, enaki zgornjemu srednjemu, odnosno minimalnemu donosu, ki naj se družbi v dobi še ostali koncesije poluletno 30. junija in 31. decembra vsako leto po dospelji plačuje.

4. Državi se pridržuje pravica, kadar koli namesto še ne dospelih plačil rente po odobrenem razdolžnem črteži ta čas, ko se odkupi železnica, še ne od-

plačani ostanek dolga v predstvenih obligacijah omenjenega pod št. 2, prevzeti kot samoplačnica ali pa temu ostanku primeren iznos glavnice plačati družbi.

Ako se država odloči, da bode to glavnico plačevala, naj jo — kakor si sama izbere — plača v gotovini ali z državnimi zadolžnicami. Državne zadolžnice je pri tem računati po ceni, kakoršna se podá kot srednja cena državnih zadolžnic enake vrste po uradnih zapisih, da je v neposrednje poprejšnjem poluletti bila na Dunajski borsi.

5. Po odkupu železnic in z dnem tega odkupa pride država izplačavši odkupščino brez nadaljnje odplate v bremen čisto last in užitek te tukaj koncesionirane železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, — tudi vozil in zalog materijala.

§. 11.

Ko mine dopustilo in tist dan, kadar mine, preide na državo brezodplatno neobremenjena svojina in užitek tu dopuščene železnice in vsega premičnega in nepremičnega pristojsstva, tudi vozil in zalog materijala.

Ako to dopustilo mine, ter tudi, ako se odkupi (§. 10) železnica, ostaja družbi last pričuvnega (reservnega) zaloga napravljenega iz lastnih dohodkov podjetja in kar bi imela po obračunih terjati, po tem last posebnih del in poslopij napravljenih ali pridobljenih iz lastnega imetka, katere je sezidala ali si pridobila vsled pooblastila od državne uprave z izrecnim pristavkom, da ne bodo pristojsstvo železnici.

§. 12.

Državna uprava ima pravico, uveriti se, da so dela železnice ter tudi oprava za vožnjo po nji po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo in oziroma odpravijo.

Tudi ima državna uprava pravico, po cesarskem komisarji postavljenem pri družbi pregledovati gospodarjenje.

Za tu ustanovljeno nadziranje železnocestnega podjetja naj družba ne plačuje v državno blagajno posebnega povračila; takisto se družba tudi odvezuje zaveznosti, izrečenih v §. 89 reda železnocestne vršbe od 16. novembra 1851 (Drž. zak. od l. 1852 št. 1) gledé povračila večjih troškov, ki bi se nabrali po policijskem ali dohodarstvenem nadzoru, in gledé dolžnosti, zastonj nabaviti in vzdržavati uradne prostorije.

§. 13.

Družba se zavezuje, da hoče za železnico, ki je predmet te dopustnice, pisati poseben račun o gradnji in vršbi po načinih, ki jih odobri državna uprava.

V izogib težkočam, ki so združene sè samostalnim pisanjem ločenih računov o vršbenih troških, dopušča se vendar, da bode moči vršbene troške, vkupno z ostalimi železnocestnimi progami, ki stojé pod upravo privilegovane gališke Karolo-Ludovikove železnice, obračunjati takó, kakor je trgovinsko ministerstvo odobrilo za račune o troških Jaroslavsko-Sokalske lokalne železnice.

§. 14.

Državni upravi se dalje prihranja pravica, ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila po večkrat prelomile ali opustile dolžnosti, naložene v dopustnici, v dopustnih uvetih ali v postavah, poprijeti se naredeb, primernih postavam ter po okolnostih — še predno izteče koncesija, — izreči, da je ugasnila.

Resno opominjaje vsacega, da ne dela zoper to, kar ustanovljuje le-ta dopustnica, in dodeljujoč privilegovani gališki Karolo-Ludovikovi železnici pravico, zastran izkazne škode pred Našimi sodišči zahtevati odméne, dajemo vsem oblastvom, katerih se tiče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čujejo nad to dopustnico in vsem tem, kar se v njej ustanavlja.

V dokaz tega izdajemo to pismo, naudarjeno z Našim večjim pečatom, v Našem cesarstva glavnem in prestolnem mestu na Dunaji, devet in dvajsetega dne meseca decembra v letu po odrešnji sveta tisoč osem sto osemdesetem šestem, Našega cesarjevanja tridesetem devetem.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Dunajewski s. r.

Bacquehem s. r.